Οι παραδοσιακές μέθοδοι μάθησης και διδασκαλίας προάγουν περισσότερο τη γνώση

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 5 Φεβρουαρίου, 2011

Νέα Υόρκη: Οι μαθητές και οι ενήλικοι που γράφουν με το χέρι, αντί να πληκτρολογούν, μαθαίνουν καλύτερα, υποστηρίζουν Νορβηγοί ερευνητές, σύμφωνα με στοιχεία που δημοσιεύονται στο επιστημονικό έντυπο Advances in Haptics.

Το ίδιο συμβαίνει και με όσους διαβάζουν από ένα βιβλίο, αντί από μια οθόνη, σύμφωνα με τη νορβηγική έρευνα, η οποία έρχεται **να αναδείξει τη σημασία των παραδοσιακών μεθόδων μάθησης, που τείνουν να εκλείψουν στη σύγχρονη κοινωνία λόγω των τεχνολογικών εξελίξεων.**

Εξάλλου μια δεύτερη αμερικανική έρευνα διαπίστωσε ότι οι μαθητές που μετά το διάβασμα, καλούνται να κάνουν τεστ απομνημόνευσης σε σχέση με αυτά που διάβασαν, θυμούνται περισσότερα πράγματα και έχουν καλύτερες επιδόσεις σε σχέση με όσους διαβάζουν ξανά και ξανά το ίδιο μάθημα ή με όσους φτιάχνουν αναλυτικά διαγράμματα για να θυμούνται τι διάβασαν πριν.

Οι ερευνητές με επικεφαλής την καθηγήτρια Αν Μάνγκεν του Πανεπιστημίου Στάβανγκερ, έκαναν πειράματα με δύο ομάδες εθελοντών, οι οποίοι κλήθηκαν να μάθουν να γράφουν σε μια γλώσσα με άγνωστο αλφάβητο, η οποία περιλάμβανε 20 γράμματα.

Η μια ομάδα έπρεπε να μάθει να γράφει με το χέρι διαβάζοντας από βιβλίο και η άλλη με πληκτρολόγιο υπολογιστή διαβάζοντας από οθόνη.

Μετά από ενάμιση μήνα, τα τεστ έδειξαν ότι όσοι είχαν μάθει με τον παλιό τρόπο να διαβάζουν και να γράφουν, δηλαδή με το βιβλίο και το χέρι τους, τα πήγαν καλύτερα σε σχέση με όσους έμαθαν στον υπολογιστή.

Μεταξύ άλλων, ο συγκριτικός έλεγχος του εγκεφάλου έδειξε ότι η πρώτη ομάδα εμφάνιζε ενεργοποίηση της περιοχής του Μπροκά, ενώ η δεύτερη ελάχιστη ή καθόλου.

Σύμφωνα με τους ερευνητές, φαίνεται πως το γράψιμο και η ανάγνωση εντυπώνουν

καλύτερα τη γνώση στο νου των ανθρώπων σε σχέση με το γράψιμο με πληκτρολόγιο και την ανάγνωση από οθόνη.

Όπως επισημαίνουν, η παραδοσιακή γραφή και ανάγνωση ενεργοποιούν περισσότερο τις αισθήσεις μας και προσφέρουν εντονότερα σήματα ανάδρασης από τους μύες και τα άκρα των δακτύλων μας (σε σχέση με την επαφή των χεριών με το πληκτρολόγιο), με συνέπεια η παλιά καλή μέθοδος να ενισχύει πιο αποτελεσματικά τον εγκεφαλικό μηχανισμό μάθησης. Παράλληλα, επειδή απαιτείται περισσότερος χρόνος και νοητική προσπάθεια για να γράψει κανείς με το χέρι, αυτό βοηθά στην εντύπωση της μνήμης.

Η δεύτερη έρευνα του Δρ Τζέφρι Κάρπικε του Πανεπιστημίου Περντιού των ΗΠΑ, που δημοσιεύτηκε στο Science, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι παραδοσιακές μέθοδοι διδασκαλίας στη τάξη, που περιλαμβάνουν την απομνημόνευση χρονολογιών και κλίσεων ανωμάλων ρημάτων, είναι καλύτερες στο να αποτυπώνουν τις γνώσεις στο νου των μαθητών, σε σχέση με άλλες πιο σύγχρονες εκπαιδευτικές μεθόδους που αποφεύγουν την απομνημόνευση.

Τα πειράματα των ερευνητών έδειξαν ότι όσοι μαθητές καλούνται να απαριθμήσουν, να απαγγείλουν κ.λπ. τα μαθήματά τους λίγο μετά την ανάγνωσή τους, τα θυμούνται μετά καλύτερα (βραχυπρόθεσμη μνήμη), σε σχέση με όσους απλώς τα έχουν διαβάσει πολλές φορές.

Αυτή η διαδικασία φαίνεται να αποτυπώνει τα δεδομένα καλύτερα στην μνήμη, από όπου ανακαλούνται αργότερα με μεγαλύτερη ευκολία, ακόμα και μετά το πέρασμα αρκετού χρόνου (μακροπρόθεσμη μνήμη).

Σε αυτό το πλαίσιο, τα συχνά προφορικά ή γραπτά τεστ φαίνεται να βελτιώνουν την μάθηση.

ΑΠΕ-ΜΠΕ

(Πηγή: health.in.gr)

ΣΧΕΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ:

Μολύβι και όχι πληκτρολόγιο η «συνταγή» της μάθησης